

Contempler - deel VII

Kijk goed naar de enorme hemellichamen in het kosmisch toneel. Ze zijn op zijn minst duizenden tot miljoenen lichtjaren verwijderd van ons, maar wij kunnen ze zien glinsteren. Om deze enorme groottes dichterbij het verstand te brengen, kunnen we het volgende voorbeeld geven: De aarde past ongeveer duizend keer in Jupiter. Jupiter past ongeveer dertienhonderd keer in de zon. De zon past ruim vijf miljard keer in de UY Scuti. De zon is de grootste ster van het zonnestelsel, maar vergeleken met sterren in andere stelsels wordt het een gele dwergster. De hyperreus Stephenson 2-18 is tweeduizend keer breder dan de zon. Dit komt erop neer dat de zon bijna tien miljard keer in Stephenson 2-18 past. Op deze manier kunnen we de voorbeelden vermeerderen. Zo zie je hoe klein onze planeet is, vergeleken met deze enorme hemellichamen. Het gaat hier voorts alleen over het gedeelte van het universum dat is ontdekt door de wetenschappers. De astronomen geven toe dat er nog maar vijf procent is ontdekt van het universum. Over de overige vijftien procent van de kosmos heeft men geen idee behalve speculaties en aannames. Glorie aan Allah ﷻ!

17

Alle hemellichamen bestaan onderling voort in harmonie. Er zijn sterren die met honderdduizenden kilometers per uur voortbewegen in het heelal en riskeren frontaal te botsen met andere supersnel voortbewegende hemellichamen, maar ze zijn allemaal onderhevig aan de macht van Allah ﷻ. Ze treden niet uit hun baan welke door Allah ﷻ is gecoördineerd. Sommige sterren bewegen in paren of in groepen voort. Sommige sterren bewegen alleen voort. Bovendien bewegen de stelsels waarin deze sterren zitten ook voort. Het meest waanzinnige hieraan is dat de beweegrichtingen van de stelsels en de sterren erin contrariëren met elkaar. Vraag nu aan de atheïsten en naturalisten welke natuur het is die dit raadselachtige en tortueuze systeem heeft bedacht en gebouwd.

Houd ook rekening met de functies van de zon en maan. Hoe ze opkomen en verdwijnen waardoor wij de tijd kunnen bijhouden. Kijk ook naar de maan hoe het dunner en breder wordt naar verstrijken van dagen. Denk ook na over de relatie van de zon met de seizoenen en de weeromstandigheden. Ze lijken op de verschillende componenten van een complexe machine die dag en nacht tot een bepaald doel werken. Niet alleen deze machine is grandioos,

maar ook de werking van elk component op zich en hun onderlinge samenwerking is wonderbaarlijk. De seizoenen zijn zo ingedeeld op basis van onder meer de beweging van de zon dat de winter niet in één klap omslaat in de zomer of andersom, want dit zou een grote chaos als gevolg hebben op onze planeet. Als het jaar uit één seizoen zou bestaan, dan zou de leefbaarheid van de aarde drastisch verstoord worden. Stel je voor dat het hele jaar zomer zou zijn, dan zouden de levende wezens op aarde niet kunnen profiteren van de 's winterse voordelen welke ook nodig zijn. Op dezelfde manier, als het hele jaar winter of herfst zou zijn, dan zouden we de profijten van lente en zomer ontberen.

In de winter is er een hitte in de buik van de aarde en bergen waarna de stoffen beschikbaar worden gesteld voor de groei van gewassen en bloei van planten. Aan de buitenkant wordt de aarde juist koud en de lucht intensief. Hierdoor ontstaan er wolken, regen, sneeuw en ijsel waarmee het leven op aarde in stand blijft. In de lente komen de 's winters klaargestoomde stoffen vrij en de planten en bomen beginnen te groeien en te bloeien. De dieren planten voort en er ontstaat een nieuwe dynamiek in de natuur alsof het tot leven komt nadat ze doodging in de winterperiode. In de zomer wordt de lucht zwaar en scherp. Nou wordt de binnenkant van de aarde en bergen koud, terwijl de buitenkant verhit. Daarom is het ook dat de maag het vaste voedsel van de winter niet kan verteren in de zomer. De maag verteerde namelijk dat winterse voedsel dankzij de hitte in de buik. Wanneer de zomer komt, treedt de hitte naar de buitenkant van het lichaam en de kou vestigt binnen het lichaam. Na de zomer komt de herfst. Dit is de doordachte overgangsfase tussen de bijtende kou en de verschroeiende hitte. Was deze overgang er niet, dan zou de schade ervan zeer groot zijn voor de levenden op de aarde. Op dezelfde manier is de lente een wijselijke overgangsfase tussen de zomer en de winter.

Kijk ook goed naar de zonneschijn. Het raakt alle vlakken van de aarde. Als de zon op een plek zou ankeren, zouden grote vlakken van de aarde voor altijd in dag en de overige vlakken in nacht blijven waardoor het leven op aarde verstoord zou worden. De zon komt echter op van het oosten en beweegt voort totdat het ondergaat van het westen om op deze manier alle vlakken van de aarde geleidelijk langs te gaan. Hierdoor leven mensen in een gezonde en gestructureerde tijdsschaal zonder dat hun levensvoordelen worden verstierd of belet. Als er geen nacht of dag zou zijn, was het leven onmogelijk geworden op de aarde. Hoe zouden de

mensen overdag werken voor hun levensonderhoud en vervolgens tot rust komen in de nacht!? Als de zon continu zou schijnen, dan zouden de dieren en planten vergaan. De hitte van de dag en de kou van de nacht zorgen ervoor dat de temperatuur in balans blijft voor een aangenaam leven op aarde. De nacht wordt gevolgd door de dag en volgens dit vaste patroon verstrijkt de tijd. Als de nacht ingaat, komt er rust en stilte op de aarde. In de ochtend komt alles opnieuw tot leven. Elke dag opnieuw wordt de dood en wederopstanding gedemonstreerd aan de mensen. Dit is een herhaaldelijke oefening die ons voorbereidt op de Dag der Opstanding en het bewustzijn voor die Dag in stand houdt.

In de duur van de dag en nacht zitten ook vele wijsheden en voordelen. Een hele dag bestaat uit vierentwintig uur. De uren worden afwisselend verdeeld over de dag en nacht. Bepaalde perioden van het jaar zijn de dagen langer en bepaalde perioden zijn de nachten langer. Hierin zitten allemaal profijten voor de levende wezens op de aarde. De afwisselende duur van de dagen en nachten balanceert het volume en duur van de hitte en kou. Hoewel er een duisternis heerst in de nacht is er geen sprake van een absolute donkerte dankzij de maan en de sterren zodat de dieren zich alsnog kunnen bewegen wanneer ze daar behoefte aan hebben. Zo zie je hoe het licht van de maan en sterren de dieren en insecten in het midden van de duisternis te hulp schiet. Dit is één van de talloze tekenen voor de wijsheid en genade van Allah ﷻ!